

**Razprava predsednika Zveze slovenskih častnikov
na predstavitvi predloga Resolucije strategije nacionalne varnosti v
Državnem svetu RS, 26. februarja 2019**

Pozdravljeni,

upam, da moj prispevek k tej javni razpravi in refleksija ne bo označena kot velikokrat do sedaj, ko se je z etiketo, da gre za kritičen prispevek, izgubil pozitiven namen predlaganega ali povedanega.

Najprej naj povem, da zelo podpiram spremembo ReSNV, še posebej zato, ker ima veljavna za sabo že skoraj desetletje obstoja.

Danes nismo slišali katere analitične podlage in drugi instrumentariji so bili uporabljeni za posodobitev resolucije, da bi lahko presojali, ali je pripravljeni dokument dovolj adaptiven oziroma usmerjen v prenavo in nove rešitve na področju nacionalne varnosti. Zavedam se, da vseh analiz, zlasti tistih, ki jih delajo pristojne obveščevalne agencije praviloma ne navajamo, morali pa bi povedati katere strateške analize ali strateške preglede in podsistemske t. i. SWOT analize so bile podlaga.

To izpostavljam tudi zaradi tega, ker je 25. aprila 2016, ravno tukaj v državnem svetu bil odmeven nacionalni posvet o vlogi rezerve pri zagotavljanju vzdržljivosti obrambno varnostnih sistemov Slovenije. Posvet so skupaj z DS organizirale tri DVO (ZVVS, ZPVDS in ZSČ) ob sodelovanju širokega kroga strokovne javnosti. Na tej podlagi je oktobra istega leta, ob dnevu suverenosti, predstavljen tudi poseben Zbornik. To je bil neke vrste prispevek strokovne javnosti, k strateškemu pregledu obrambe, ki so ga takrat pripravljali v MORS in javnosti predstavili decembra 2016. Zbornik je vseboval 40 prispevkov različnih avtorjev s povzetki ugotovitev in priporočili. Ta priporočila je obravnavala tudi pristojna komisija DS za državno ureditev in sprejeto je bilo stališče, da jih DS posreduje pristojnim ministrstvom. Ugotavljam, da posvet in

omenjeni zbornik, ni pustil nobene sledi v predlaganem dokumentu. Pa bi verjetno moral.

Pogrešam sistemsko organizacijske rešitve, ali če hočete konceptualne novosti, zlasti v pogledu vzdržljivosti nacionalno varnostnih struktur, odpornosti države Republike Slovenije in njenih rezerv.

V dosednji razpravi so nekateri že izpostavljali vprašanje konsistentnosti med posodobljenimi grožnjami in ogrožanji, tveganji in izzivi in sistemskimi odzivi nanje. To izpostavljam zaradi sprememb v vojaških grožnjah, ki so jih upravičeno nadomestile hibridne, poslanstvo in zasnova obrambnega sistema pa temu ne sledi v celoti. Prehranska varnost vključno z zagotovitvijo in varovanjem nacionalnih vodnih virov se v dokument niso prebili v ustrezni obliki. Nekateri imajo zaloge nafte, mi imamo vodo pa tega ne opredelimo kot strateški vir.

V nadaljevanju nimam vprašanj, izpostavljam pa štiri probleme:

1. Vojaška strateška rezerva je zastavljena tako kot sedaj, pa smo že pred dvema letoma ugotavljali, da v takšni zasnovi ne more izpolniti predvidenega funkcionalnega in socialnega imperativa.
2. Glede novačenja in pridobivanja kadrov in celostnega pristopa k zagotavljanja kadrov za nacionalnovarnostne podsisteme ni sprejeta oziroma opredeljena nobena v preteklosti že predlagana rešitev.
3. Zagotavljanje rezerv in rezervnih struktur je opredeljeno tako kot do sedaj, torej brez nujnih novosti.
4. Prostovoljno služenje vojaškega roka je v zasnovi kot leta 2003, pa smo videli, da do sedaj ni izpolnilo svojega poslanstva.

V organizaciji, ki ji predsedujem, ZSČ pričakujemo, da bodo navedena štiri vprašanja ponovno proučena tudi z vidika predlogov na nacionalnem posvetu s katerim sem začel svoj nastop.